

Arrest

nr. 123 605 van 6 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1) de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

2) de commissaris generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 6 mei 2014 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging alsook de nietigverklaring te vorderen van de mededeling betreffende de repatriëringsdatum en bestemming en van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende de weigering inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag van 29 april 2014.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen van de eerste verwerende partij en de administratieve dossiers van beide verwerende partijen.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2014 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 mei 2013 om 15 uur 30 .

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. ZAMANI, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de eerste verwerende partij en van attaché S. DUPONT die verschijnt voor de tweede verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 23 februari 2014 dient verzoeker een asielaanvraag in.

1.2. Op 23 februari 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van verzoeker een beslissing tot binnenkomstweigering met teruggrijving – asielzoeker (bijlage 11ter).

1.3. Op 25 maart 2014 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, daar geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers Somalische nationaliteit en haar afkomst uit Somalië.

1.4. Op 9 april 2014 dient verzoeker tegen de beslissing vermeld in punt 1.3. een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

1.5. Bij arrest nr. 122 817 van 22 april 2014 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen .

1.6. Op 23 april 2014 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in.

1.7. Op 25 april 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van verzoeker een beslissing tot binnenkomstweigering met teruggrijving – asielzoeker (bijlage 11ter).

1.8. Op dezelfde dag neemt de de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van verzoeker een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

1.9. Op 29 april 2014 neemt de commissaris-generaal een weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, die aan verzoeker ter kennis wordt gebracht op 30 april 2014. Deze beslissing wordt gevoegd bij het verzoekschrift. De raadvrouw van verzoeker bevestigt ter terechtzitting dat dit de tweede bestreden beslissing betreft.

1.10. Op 5 mei 2014 wordt aan verzoeker meegedeeld dat hij op 6 mei 2014 de vlucht heeft naar Mogadishu via Istanboel. Deze mededeling wordt gevoegd bij het verzoekschrift. De raadvrouw van verzoeker bevestigt ter terechtzitting dat dit de eerste bestreden beslissing betreft.

1.11. Op 6 mei 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In haar nota werpt de eerste verwerende partij op dat de vordering niet ontvankelijk is omdat de maatregel die verzoeker aanvecht geen rechtshandeling is die wijzigingen aanbrengt in zijn rechtstoestand, dat het slechts een uitvoeringsmaatregel betreft, dat het formulier waarbij wordt gesteld wanneer een repatriëring is voorzien niet kan worden beschouwd als een afzonderlijke beslissing met specifieke rechtsgevolgen of een beslissing die de rechtstoestand van verzoeker wijzigt.

2.2. De loutere wijze waarop materieel uitvoering wordt gegeven aan een eerder genomen beslissing tot binnenkomstweigering met teruggrijving – asielzoeker -bijvoorbeeld door, zoals *in casu*, de mededeling van het tijdstip en bestemming van repatriëring- is geen voor vernietiging -en dus schorsing- vatbare administratieve rechtshandeling, nu zij geen rechtsgevolgen doet ontstaan of verhindert dat deze zouden ontstaan.

2.3. De exceptie van de eerste verwerende partij kan wordt bijgetreden: de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ten aanzien van de mededeling van het tijdstip en bestemming van repatriëring, is dan ook onontvankelijk.

3. Over de vordering tot schorsing ten aanzien van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2014 houdende de weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag

3.1. De Raad wijst vooreerst op het bepaalde in de eerste zin van artikel 39/82, § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging ervan imminent is, en heeft hij nog geen vordering tot schorsing ingeleid, dan kan hij de schorsing van deze beslissing vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Uit deze bepaling kan niet worden afgeleid dat wanneer een vreemdeling de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing die niet als verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel kan worden beschouwd wenst te verkrijgen hij de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan aanwenden. Overeenkomstig voormelde wetsbepaling is deze voorbehouden voor gevallen waar er sprake is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel.

3.2. Daarenboven, zelfs indien zou moeten worden aangenomen dat ook voor andere beslissingen de procedure bij hoogdringendheid kan worden aangewend, dan nog dient gewezen te worden op de vereiste van het uiterst dringend karakter die een van de cumulatieve voorwaarden is om te kunnen overgaan tot de schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid bedoeld in artikel 39/82 van de vreemdelingenwet.

In casu dient de Raad vast te stellen dat hoewel verzoeker wordt vastgehouden en een repatriëring imminent is, deze vasthouding en imminente repatriëring een juridische grond vinden in de op 25 april 2014 genomen beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving – asielzoeker (bijlage 11ter) en beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, die hem op dezelfde dag ter kennis werd gebracht.

Deze beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving – asielzoeker (bijlage 11ter) is evenwel, bij het sluiten der debatten in huidige zaak, niet aangevochten bij de Raad middels de procedure in uiterst dringende noodzakelijkheid.

Het uiterst dringend karakter bij de huidige vordering vloeit dan ook niet voort uit de bestreden beslissing, zijnde de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, doch wel uit voormelde verwijderingsmaatregel die niet aangevochten wordt.

De vaststelling dringt zich op dat het eventuele spoedeisende karakter dat ontstaat bij huidige vordering is te wijten aan het eigen nalaten van verzoeker, nu hij nalaat in rechte en volgens de procedure in uiterst dringende noodzakelijkheid die hem ter beschikking staat op te komen tegen de verwijderingsmaatregel die dit spoedeisend karakter veroorzaken. Hij houdt aldus zelf het uiterst dringend karakter in stand.

Het uiterst dringend karakter bij huidige vordering wordt dan ook niet aangenomen, nu dit voortvloeit uit het eigen nalaten van verzoeker.

3.3. De vaststelling dat niet is voldaan aan één van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend veertien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

VERMANDER